

Varij nas, Mati

GLASILO ŽUPNIJE
S SALEZIJANSKIM
MLADINSKIM CENTROM
LJUBLJANA – RAKOVNIK

DECEMBER 2025/ŠTEVILKA 10/LETO XLIII

Dragi farani,

s prvo adventno nedeljo smo začeli novo cerkveno leto in duhovno pripravo na božične praznike. Na nas je, kako se bomo odzvali na ta čas. Hitro nas lahko vase posrka »veseli december«, na duhovno plat pa pozabimo. Veliko je dogodkov, ki nas bodo vabili k duhovni pripravi. Vabim vas, da se kot družine udeležujete božične devetdnevnice. Ni duhovno doživeti praznikov brez dobre spovedi. Veliko bo priložnosti, da jo opravimo, še posebej v času 9-dnevnice, od četrтка, 18. decembra naprej, ko bomo spovedniki na razpolago vsak dan dopoldne (9.00-12.00) in popoldne (15.00-18.30). Naj še spomnim, da se počasi zaključuje »sveto leto«, ki ga bomo sklenili v nedeljo, 28. decembra. Še je čas, da pridobimo svetole-

tne odpustke, ki jih lahko darujemo za naše pokojne. Dodal bi še eno spodbudo, da ne bi pozabili na pomenljiv običaj »blagoslov naših domov in jasic« na tri svete večere, in sicer 24. decembra, 31. decembra in 5. januarja, na predvečer praznika Gospodovega razglasenja – svetih treh kraljev. V nadaljevanju je pripravljen osnutek za blagoslov, ki ga lahko uporabite za vse tri svete večere. Že v naprej vam voščim globoko doživljanje božičnih praznikov, naj Novorojeni v vaša srca in vaše družine prinese obilen Božji blagoslov.

župnik Jože

BLAGOSLOV DOMA IN JASLIC NA SVETI VEČER

Cerkev vsako novo cerkveno leto prične z adventnim časom, ki je čas priprave na praznik rojstva Jezusa Kristusa. Ker gre za pomemben praznik, so se skozi stoletja med slovenskimi verniki razvijali številni družinski običaji, ki so se bolj ali manj ohranili do danes. Ne-

koč so družine v adventu več molile skupaj, hodile k zornicam ... Tudi danes smo povabljeni, da kot družina vsak večer molimo pri adventnem venčku in preberemo zgodbo iz adventnega koledarja (qr koda-splet) ali kakšno drugo duhovno misel. Sama priprava na božič ima svoj vrhunec v božični devetdnevnic, ko skupaj kot občestvo pričakujemo Odrešnikovo rojstvo in pojemo: "Kralja, ki prihaja, pridite molimo!"

Eden od pomembnih in bolj pomenljivih običajev pa je tudi blagoslov naših domov in jasic na tri svete večere, in sicer 24. decembra, 31. decembra in 5. januarja, na predvečer praznika sv. treh kraljev. Gre za **družinski obred**, ki ga lahko prilagodimo, da bo bolj primeren za molitev z mlajšimi otroki, priporočljivo pa je, da ga opravimo v prvotni

obliki. Potrebovali boste **blagoslovljeno vodo, oglje in kadilo**. Blagoslovljeno vodo lahko dobite v cerkvi, kadilo in oglje pa se da kupiti. Pred začetkom molitve najprej prižgemo oglje. Če nimamo kadilnice, ga položimo na keramični krožnik. Blagoslovljeno vodo vlijemo v kropilnik. Če tega nimamo, uporabimo smrekovo vejico, ki jo pomočimo v z blagoslovljeno vodo napolnjen lep keramični lonček ali kozarec.

BLAGOSLOV DOMOV IN JASLIC OPRAVIMO PO NASLEDNJEM OBREDU:

Vsi družinski člani se zberemo ob jasliah in zapojemo pesem **Po-slušajte vsi ljudje**.

Molitev začnemo z **znamenjem križa**, nato pa nadaljujemo z **molitvijo veselega dela rožnega venca** (ki si ga Devica od Svetega Duha spočela; ki si ga Devica v obiskovanju Elizabete nosila; ki si ga Devica rodila; ki si ga Devica v templju darovala; ki si ga Devica v templju našla). Med molitvijo gremo v **sprevodu po vseh prostorih stanovanja ali hiše**, lahko pa tudi na vrt. Vsak prostor **poškropimo z blagoslovljeno vodo in pokadimo s kadilom**. Po končanem obhodu se spet zberemo pri jasliah, da dokončamo molitev izbrane desetke ali zmolimo še preostale desetke rožnega venca. Potem zapojemo pesem **Sveta noč**. Med petjem eden od družinskih članov v jaslice položi Dete Jezusa ter prižgemo luči na božičnem drevescu. Nato oče ali mama počasi in slovesno **prebere odlomek iz Lukovega evangelija** (Lk 2,1-14):

Tiste dni je izšel ukaz cesarja Avgusta, naj se popiše ves svet. Tudi Jožef je šel iz Galileje, iz mesta Nazareta, v Davidovo mesto, Betlehem, da bi se popisal z Marijo, svojo zaročeno ženo, ki je bila noseča. Ko sta bila tam, so se ji dopolnili dnevi, da bi rodila. Rodila je sina, ga povila v plenice in položila v jasli, ker zanj ni bilo prostora v prenočišču. Prav v tistem kraju so pastirji prenočevali pod milim nebom. Gospodov angel je stopil k njim in Gospodova svetloba jih je obsijala, da so se prestrašili. Angel pa jim je rekel: »Ne bojte se! Oznanjam vam veliko veselje, ki bo za vse ljudi. Danes se vam je v Davidovem mestu rodil Zveličar, ki je Kristus, Gospod. Po tem znamenju ga boste spoznali: našli boste dete, povito v

plenice in položeno v jasli.« V hipu je bila pri angelu množica nebeških zborov, ki je hvalila Boga in govorila: »Slava Bogu na višavah in na zemlji mir ljudem, ki so mu po volji.«

Sledijo **prošnje**:

V tej sveti božični noči še posebej čutimo Božjo dobroto in ljubezen. Polni hvaležnosti in veselja se obrnimo k nebeškemu Očetu:

1. Naj bodo naša srca odprta za Jezusa, tvojega učlovečenega Sina.
2. Naj vesela novica o Kristusovem rojstvu razveseli vse, ki so žalostni in jih zaradi težav življenja tare obup.
3. Naj nam bo rojstvo vsakega otroka znamenje Božje ljubezni in upanja.
4. Naj Novorojeni prinese mir v naša srca, v naše družine, v našo družbo.
5. Naj angelsko oznanilo seže v vse kraje sveta, zlasti tja, kjer divjajo vojne in trpijo nedolžni ljudje.

Dobri Oče, ob prazniku rojstva tvojega Sina še bolj čutimo tvojo neskončno ljubezen. Utrdi v nas zavest, da nas v njem ljubiš in si nam bližu vsak trenutek našega življenja. Po Kristusu, našem Gospodu. Amen.

Po kratkem premoru molimo **očenaš**, ki ga sklenemo z voščilom: **»Blagoslovljen in srečen božič!«**

V kolikor je stanovanje manjše ali pa molimo z otroki in molitev celotnega rožnega venca ni primerna, lahko zmolimo samo eno desetko **»ki si ga Devica rodila«**.

Naj ta obred, ki se v slovenski tradiciji že tako dolgo prenaša iz roda v rod, tudi v naše domove in družine prinese blagoslov, mir in luč, ki jo je prineslo Jezusovo rojstvo na tisto sveto noč! Blagoslovljen božič!

BOŽIČNA POSLANICA SLOVENSkih ŠKOFOV

»Danes se vam je v Davidovem mestu rodil Odrešenik, ki je Mesija, Gospod!« (Lk 2,11) Na naša srca znova trka božično sporočilo, ki je za vsakega izmed nas zelo pomembno. Vsi čutimo in

doživljamo: ritem vsakdanjega življenja je neizprosni. Vse se dogaja hitro. Vsakodnevne obveznosti nas vedno bolj utrujajo. Svoje življenje zato živimo mnogokrat površno in ne uspe nam najti pravega smisla naše ga bivanja in tudi ne resničnega miru in zadovoljstva.

Božična skrivnost nam odpira nove poglede. Novorojeno Božje dete nas vabi, da bi svoje življenje razumeli in došli v vsej pristnosti in bi ga mogli uresničiti. Bog sam je spregovoril na ta način, da se nam je vsega podaril. S tem nam je dal zgled, kako naj mi razumemo svoje življenje in kako naj živimo: v luči ljubezni. Vsako življenje je sad ljubezni, zato ga lahko **človek uresniči le v odprtosti do sočloveka in do vsega stvarstva**. Božje dete prihaja v ta svet, ki ga pestijo vojne, konflikti, vseh vrst revščine ... K vsemu temu veliko prispevata neenakost in nepravilnost pri razdeljevanju dobrin. Kako zelo na vsakem koraku čutimo pomanjkanje solidarnosti in spoštovanje dostojanstva vsakega človeka. Ob vsem se spoprijemamo še z vedno občutnejšimi podnebnimi spremembami, ki povzročajo mnogovrstne ujme. Vse to budi v nas negotovost in strah.

Božje dete prihaja med nas, v te razmere. Prihaja in nam s svojim prihodom prinaša svojo, Božjo logiko: V ospredje logike, ki jo prinaša Novorojeni, je postavljeno srce. Srce, ki vidi, čuti in odgovarja na vse stiske in vse bolečine ... Če smo pripravljeni vstopiti v to njegovo, Božjo logiko, potem ne bomo živeli več samo drug ob drugem, ampak bomo v sočloveku gledali sestro, brata ter bomo od srca do srca gradili mostove.

Dete v jaslicah je naš Odrešenik, ki preganja vsak strah, sleherni temo nevednosti in hudobije ter prinaša mir in upanje. Njegov prihod med nas nam pravi, da imamo vsi enako dostojanstvo in enake pravice. Vsi imamo pravico živeti: nerojeni kot rojeni; bolni kot zdravi; šibki in plahi kot močni in pogumni. Zato je božično sporočilo univerzalno in je vesela novica vsemu svetu in vsakemu človeku.

Pomembno sporočilo božiča gre pogosto mimo nas. Zakaj? Ker nam tolikokrat zmanjka poguma, da bi odprli vrata svojih src in bi dopustili, da se nas Božje dete v jaslicah dotakne s tem svojim veselim sporočilom. Vendarle pa je vsak božič nova priložnost zame, zate in za vsakega izmed nas. Letošnji božični praznik obhajamo v zadnjem tednu jubilejnega svetega leta, zato naj bo tudi letošnji božič svetoleten

v smislu, da bomo naredili še odločnejši korak k jaslicam, od koder prihaja vedno novo, neuničljivo upanje.

Vsem ljudem dobre volje, vsem prebivalcem Slovenije, zamejcem, zdomcem po širnem svetu, pravoslavnim vernikom, bratom in sestram v Evangeličanski Cerkvi in vsem kristjanom voščim v svojem imenu in v imenu vseh slovenskih škofov vesel in blagoslovljen božič. Pri tem posebej mislim na vse bolne, trpeče in kakor koli preizkušane. Skupaj s slovenskimi škofi zagotavljam vsem svojo bližino v molitvi ter kličem na vse Božji blagoslov. Naj nas božična skrivnost tako prevzame, da bo vsa naša prihodnost, predvsem pa, da bodo dnevi novega leta 2026 prežeti z mislijo: »Nismo sami, z nami je Bog in njegova neizmerna, večna ljubezen.« Ta misel naj prinese med nas spoštovanje in dobrohotno odprtost za drugega. Vsem naj daje moč, da bi se odločali tako, da bomo kot posamezniki in kot skupnost **živali »razumno, pravično ter delali dobro« (prim. Tit 2,11-14).**

Msgr. Alojzij Cvikel DJ, mariborski nadškof metropolit

ŽUPNIJSKI PASTORALNI SVET, seja z dne 24. 11. 2025

Začeli smo z uvodno molitvijo. Potrdili smo zapisnik prejšnje seje. Gospod inšpektor Peter Končan je v uvodu izpostavil:

- Rakovnik je postal lep center in lahko smo veseli za to, kar imamo. Hvaležen je vsakemu, ki da svoj čas.
- Dar karizme don Boska se izraža po celem svetu. Z mladimi lahko govorimo o don Bosku tudi če niso katoličani in o veri nimajo pojma.
- Na Kodeljevem imajo šolo cirkusa, ki sicer z vero nima veliko povezav. Zadnja predstava Briciole (bri-čo-le to je drobtinice) govori o don Bosku in jo uprizorijo na svoj način.
- Salezijanci živijo karizmatično in rabijo skupnost, v kateri živijo ter delajo, da lahko na teritoriju župnije naredijo kaj dobrega.
- Na Rakovniku je veliko vrednosti in prav je, da se tega zavedamo.

Inšpektor nas je vzpodbudil, da vsak pove, kje čuti moč, da lahko da nekaj dragocenega daru ter kje težko delujemo oziroma smo nezadovoljni.

Odgovarjali smo:

- pomagam z nasveti pri investicijah, presodim, kaj je potrebno in kaj ne,
- do izraza pridejo darovi,
- nekateri smo operativno navzoči in se radi vključimo v dogodke,
- je veliko programov, a se je težko vključiti povsod,
- marsikaj sem doživel,
- pomanjkanje možakarjev za fizična dela,
- dejavna župnija,
- kraj, kjer se veliko moli (ponedeljki, četrтки) in kraj čaščenja Boga,
- delovanje v zakonski skupini, kjer niso vsi iz naše župnije,
- mladi in ministranti imajo tudi svoje mesto,
- pomoč v ozadju,
- sodelovanje v skupini za žene,
- zahvala za mašo, ki se izvede hitro, ko jo potrebuješ,
- pripravo križevega pota je prevzela mlajša skupina,
- branje božje besede,
- hvaležni za misijon, ki je bil lani in določeni dogodki se peljejo naprej,
- na Rakovniku se vedno dobi podpora pri osebni stiski,
- vrednote iz otroštva ostajajo, čeprav so se otroci kasneje oddaljili od cerkve,
- mešani pevski zbor se stara in občasno se jim pridružijo mlajši pevci,
- priprava dogodkov, inovacije (npr. POS terminal v cerkvi),
- **širi se skupnost tistih, ki pomagajo,**
- za kakšne stvari je premalo komunikacije,
- veliko povezovalnih dogodkov,
- med počitnicami običajno ni organista med sveto mašo,

- sodelovanje pri Karitas,
- sestre HMP se vključujejo, kjer se lahko, največ pa z molitvijo.

Salezijanci imajo trenutno 89 sobratov, ki najbolj delujejo na centrih: Trstenik, Rakovnik, Želimlje, Kodeljevo, Celje, Maribor in Veržej. Veliko sobratov je starejših, okoli 80 let. Razmišljajo, kako naprej in kaj bodo zmogli.

Svoj pogled je podal še župnik: Hvaležen je za vse nas in druge, za vse kar smo pripravljeni narediti za župnijo, za skupnost. Želi, da bi našli pot do Boga in da to obrodi dobre sadove. Več bi morali razmišljati in izmoliti kakšen duhovni poklic, ker jih skoraj ni več. Pomembno je, da pobude, ki jih predlagamo, tudi uresničimo. Ali bi pripravili molitveno verigo za duhovne poklice?

Povečuje se število otrok, ki zakramente ne prejemajo s svojo generacijo, zato pred prejemom zakramenta naredijo z njimi nekaj pripravljalnih srečanj.

Drugo leto bo 70 let župnije (1. 7. 2026). Predlagamo, da je praznovanje na župnijski dan.

Sejo smo zaključili z molitvijo.

Zapisala: Barbara Flajnik

SKUPINA ZA STAREJŠE ANDREJA MAJCNA RAKOVNIK

V torek, 11. 11. 2025, na god sv. Martina smo v skupini starejših imeli v gosteh g. Petra Pučnika, salezijanskega duhovnika, voditelja duhovnih vaj, terapevta, vedno prijetnega sogovornika. To se je pozna-

lo tudi pri udeležbi, zbralo se nas je okoli štirideset.

Ker je bilo naše srečanje ravno po zahvalni nedelji, nas je g. Pučnik spodbudil, da povemo, za kaj vse smo v življenju hvaležni. Večina od nas je hvaležna za ožjo in širšo družino, za

vero, za zdravje, za župnijsko občestvo, za našo skupino, pa tudi za preizkušnje, ki jih z Božjo pomočjo premagujemo. G. Peter je z nami podelil preizkušnjo bolezni, ki ga je v zadnjih letih doletela, povedal je, kako pomembna sta sočutje in tiha spremljajoča bližina, ki ne tolaži s praznimi besedami, temveč je preprosto tam. Hvaležnost je tista, ki nas naredi srečne – mi smo bili g. Petru iz srca hvaležni za njegovo iskreno pričevanje in prinašanje Veselja. To je dokazal tudi z igranjem harmonike, mi pa smo zraven z navdušenjem zapeli.

Srečanje smo kot vedno zaključili s prijetnim druženjem ob sladkih in slanih dobrotah.

Naše naslednje srečanje bo v torek, 9. 12. 2025, od 9. do 11. ure v prostorih župnijske dvorane.

Pridite, kot vedno bo na naši skupini zanimivo in prijetno.

Če kdo od starejših potrebuje prevoz na naše srečanje, pokličite na tel. 031 781 161 (Andreja) in skupaj bomo poiskali rešitev.

Andreja in Vika za skupino starejših

DRUŽABNO – DUHOVNI VIKEND ZAKONSKE SKUPINE MAVRICA

Od 21. do 23. novembra smo člani zakonske skupine Mavrica preživeli čudovit vikend na Koprivniku. Pot do tja je bila nekoliko daljša, saj nas je na poti presenetila nesreča in zapora ceste, a kljub temu smo v petek zvečer prispeli polni pričakovanja. Po hitri pripravi večerje smo se zbrali v hišni kapeli k večerni molitvi, nato pa v sproščnem pogovoru zaključili dan.

Soboto smo začeli s skupnim zajtrkom in jutranjo molitvijo. Dopoldne je bilo namenjeno razmišljanju o razločevanju. Pomagali smo si s katehezo papeža Frančiška ***Razločevanje je naporno, vendar nuj-***

no. Izhajali smo iz svetopisemskega odlomka *Mt 13,44–48*, kjer Jezus s podobami zaklada, bisera in mreže pokaže, kako pomembno je prepoznati, kaj je zares dragoceno. Razmišljali smo o tem, da razločevanje zahteva razum, izkušnje, voljo in čustva, predvsem pa svobodo in odnos z Bogom. Vzeli smo si čas za osebno premišljevanje in skupno izmenjavo misli ob vprašanjih: Kaj mi je najtežje pri sprejemanju odločitev? Kako mi lahko pomaga zakonec? Kako se soočam z odpovedjo drugim možnostim? Kaj me vodi pri izbiri? Kateheza nas je spomnila, da Bog ne vsiljuje svoje volje, ampak nas vabi k sodelovanju kot Oče, ki želi, da smo svobodni otroci. Prava ljubezen je mogoča le v svobodi, zato je razločevanje pot ljubezni in zrelosti.

Po kosilu in krajšem počitku smo se odpravili na sprehod po zasneženi pokrajini, ki je pričarala pravo zimsko pravljico. Popoldne nas je obiskal ravnatelj salezijanske skupnosti na Rakovniku dr. Miran Sajovic, ki je poglobil naše dopol-

dansko razmišljanje in nas spodbudil k novim vpogledom. Za osebno razmišljanje ali pa s sozakoncem nam je podal nekaj vprašanj: Kako sprejemam odločitve? Se pri razločevanju s kom posvetujem? Imam duhovnega spremljevalca ali bi ga imel? Poznam ali upoštevam zlato pravilo pri razločevanju? Kako ravnam pri duhovni potrnosti? Koliko v resnici poznam sam sebe?

Večer smo začeli z molitvijo, tokrat v jedilnici, nato pa ob večerji in igri z otroki preživeli prijetne trenutke. Smeha ni manjkalo, ko smo v skupinah ugibali besedne zveze, ki so jih drugi prikazovali z mimiko. Po igri so otroci odšli k počitku, odrasli pa smo nadaljevali v sproščnem druženju.

Nedeljo smo začeli z zajtrkom in se nato odpravili k sveti maši v bližnjo cerkev. Po vrnitvi smo pospravili, pripravili kosilo in očistili prostore. V čudovitem sončnem vremenu smo se še sprehodili do Vodnikovega razglednika,

nato pa se polni lepih vtisov odpravili proti domu.

Vikend je bil poln poglobljenih pogovorov, skupne molitve, smeha in medsebojne povezanosti. Hvaležni smo za čas, ki smo ga preživel skupaj, in za vse milosti, ki smo jih prejeli.

Barbara in Andrej Flajnik

NOVEMBRA SE KAVE NIHČE NE BRANI

Ker so dnevi že tako ali tako zaspani, smo lahko samo veseli, če nas kdo povabi na kavo. Ta je prvo nedeljo na ploščadi vedno nekaj posebnega, še posebej, če so poleg mafini v obliki svečk.

Martinova kava je bila še kar mirna, glede na kavo po prazniku vseh svetih pa tudi dobro obiskana. Martine in Martini so skupaj s Pečjakovi dobrotami presenetili vse in vsakogar. Izjemna je je bila nedeljska kava ob pogovornih omizjih, ki so sledila uvodnemu pogovoru odličnih predavateljev (zdravnik Urh Grošelj, salezijanec Peter Pučnik in

sestra Emanuela Žerdin). Vse skupaj se je zaključilo v ognjevitem duhu za podporo življenju. Vmes je Peter pekel sveže rogljičke, ki so se kar topili v ustih. Izstopala je tudi kolesarska kava z gosti (kolesarji upanja), ki so se 9. junija s kolesi z Rakovnika odpeljali proti Rimu.

BRATJE V ISKANJU GLOBINE – MOŠKA SKUPINA MIR

Moška skupina MIR je tretji četrtek v novembru posvetila pogumu v negotovih časih.

Tokratna tema je izhajala iz odlomka svetopisemske Jozuetove knjige. Gospod, ti poznaš moje srce in veš, kje me stiska strah. Hvala, da me ne puščaš samega v negotovosti.

Jozue je stal pred ogromno nalogo: voditi ljudstvo v obljubljeni deželo. Mojzes je odšel, pot je bila negotova. In Bog mu je rekel: »Bodi pogumen in trden. Ne boj se. Jaz sem s teboj.« Ta odlomek je kot duhovna injekcija poguma. Ne zato, ker bi bilo vse jasno, ampak ker je Bog ob njem. Tudi mi stojimo pred nalogami, ki nas strašijo. A Božja obljuba ostaja: »Kakor sem bil z Mojzesom, bom s teboj. Ne bom te zapustil.«

Premišljevali smo, kje potrebujemo več poguma v vsakdanjem življenju. Kaj pomeni pogum v veri in kako se razlikuje od samozavesti. Kako se spomnim, da je Bog z menoj, ko me je strah ter kako lahko kot skupina spodbujamo pogum drug pri drugem. Kot opomnik Njegove zvestobe nas bo spet vzpodbujal kartonček za denarnico: »Nisi sam – Bog je s teboj«.

Po izmenjavi informacij in župnikovem blagoslovu smo večer nadaljevali v še vedno delovnem vzdušju, a ob polni mizi. Razpravljali smo o življenju, trpljenju in zakonu, ki odpira možnost pomoči pri smrti. Ali je v resnici govora o nečem globljem — o tem, kaj pomeni biti človek? Kaj pomeni ostati ob nekom, ki ne zmore več? Kaj pomeni reči: »Mar mi je.« Debata še zdaleč ni bila enostranska ali z zaključki, kot da poznamo skrivnost umiranja.

Na naslednjem srečanju, ki bo v četrtek, 18. 12. 2025 ob 20.00, bomo predvidoma gostili zakonskega in družinskega terapevta Miha Ruparčiča. Večer bo posvečen temi: moški kot varuh življenja in varuh zakona.

Skupina je odprta za nove moške – ni treba, da si prisoten od začetka. Če te zanima, se, prosimo, najavi Jožetu G. ali Vitu L. (vito.lojk@gmail.com).

Jože, Vito in Jernej

POGOVORNI VEČER S FRANČIŠKANOM CHRISTIANOM GOSTEČNIKOM IN ZDRAVNIKOM TADEJEM BATTELINOM O SPOŠTOVANJU TRPLJENJA IN ŽIVLJENJA

Glasbena šola Rakovnik je na široko odprla vrata za dogodek, ki smo ga v skupini RIŽ (Radi imamo župnijo) poimenovali *Spoštovanje trpljenja in življenja*. Gosta večera sta bila prof. dr. Christian Gostečnik in prof. dr. Tadej Battelino, dr. med. Pogovor je odlično povezoval Blaž Lesnik, radijski voditelj Radia Ognjišče in tudi naš župljan.

Predavatelja sta skozi pogovor izpostavila veliko zanimivih dejstev in si večkrat prislužila spontani aplavz.

Težko je zapisati vse misli, izrečene na dogodku, pa tudi ni potrebno – kdor si je lahko vzel čas, jih je slišal. Za ostale pa le nekaj drobtin. Gostecnik je začel z mislijo, da je trpljenje v vsakem primeru zlo in vedno nezaželeno. Nekateri ga napačno povečujejo, vendar je pomembnejše, *česa se ob trpljenju naučimo*. To je ilustriral z lastnimi izkušnjami ob umiranju staršev. Takrat je svoje bližnje videl v popolnoma drugačni luči – takšne, kot jih ni še nikoli prej in jih tudi ne bo nikoli več. Brez tega bi bil oropan bogate in globoke izkušnje medsebojnega sodelovanja v družini. Kristjani verjamemo, da ob molitvi prepustimo konec življenja Bogu – On ve, kdaj je pravi trenutek; ljudje smo le priče.

Tudi Kristusa nismo mi prisilili, da je šel na križ, temveč je sam iz ljubezni izbral pot odrešenja. Zato je nase vzel tudi naše trpljenje. Danes pa se velja vprašati, zakaj sredi obilja tolikokrat govorimo o neznosnem trpljenju – kaj vse razumemo kot trpljenje, kot kakovost življenja in kot neznosnost. Oba predavatelja sta izpostavila, da danes obstaja močan strah pred tem, da ne bi bili nikomur več pomembni, da nas nihče ne bi potreboval. Sprašujemo se, kdo nas bo prišel pogledat, obiskat, komu bomo pomembni – tudi takrat, ko še ne potrebujemo pomoči. Ravno tukaj lahko kristjani in Cerkev naredimo veliko več. Začnemo lahko udeležati svoje prepričanje, da je vsako življenje dragoceno do naravnega konca in da človeka ne gre pustiti samega. Z zavrnitvijo zakona se delo za kulturo sočutja pravzaprav šele začneja.

Človek je napredoval, ko je poleg humorja in kulture začel pokopavati mrtve – ko se je zavedel, da smo z njimi globoko povezani, da so naši predniki. Če kakorkoli posežemo v nekaj, kar je izvorno izven našega dometa, porušimo naravni red. In znano je, da narava ne odpušča.

Dr. Battelino je ob tej temi poudaril, da gre, po njegovem prepričanju, v delu družbenega diskurza za celoten kompleks laži, zavit v leporečje. Nesmiselno se mu zdi, da bi kdo trdil, da ima nekoga tako rad, da mu želi skrajšati življenje. Izpostavil je tudi, da se zdravniki že danes trudijo upoštevati vse želje pacienta ali njegovih bližnjih – tudi, če nekdo na primer ne želi prejeti protibolečinskih zdravil. Pogosto se sami znajdejo pred težkimi odločitvami med podaljševanjem življenja, lajšanjem bolečin ali odklopom z aparatom. Želimo si družbo in kulturo, ki daje prednost življenju pred smrtjo.

Ker je bilo veliko vprašanj neposredno povezanih z evtanazijo, je dejal, da o »usmrtitvah« niti ne želi razpravljati. Povedal pa je, da so znani primeri, ko so ljudje prejeli tablete za predčasno končanje življenja, a jih niso vzeli. Konec koncev ima vsak doma toliko strupov, da bi lahko takoj umrl, če bi jih zlorabil. Prava smer je po njegovem paliativa, ki je danes samostojna veja medicine. V njej je že veliko strokovnjakov, ki prenašajo znanje naprej. Tudi v Sloveniji imamo že dobre nastavke – paliativni timi delujejo, a glede na potrebe jih je še vedno premalo.

Na koncu je dr. Gostečnik, ki je bil tokrat prvič na Rakovniku, pohvalil čudovito publiko in izrazil pripravljenost, da z dr. Battelinom spet prideta. Starejši udeleženci so bili navdušeni, ker smo povabili vrhunska strokovnjaka, ki sta temo osvetlila z različnih zornih kotov.

Motivacijo za organizacijo podobnih dogodkov nam dajejo tudi ljudje, ki so prišli od drugod in si želijo povabil na prihodnja srečanja. Sobotni pogovor z gostoma se jim je zdel zelo prepričljiv in čeprav nihče ni »padel z Lune«, je vsak udeleženec odšel domov z globljim razumevanjem vprašanj, povezanih s sprejetim zakonom. Nagovorila sta jih sproščenost, avtentičnost in osebno pričevanje gostov. Opažajo tudi posebno toplino, ki jo človek doživi na Rakovniku. Seveda se ne bomo prevzeli – vemo, da Duh veje, kjer hoče.

Župnik Jože je večer lepo povzel z mislimi, da je šlo za pravo duhovno obnovo, in vsem udeležencem ter gostoma podelil blagoslov za srečno pot domov.

Za zaključek – iskrena zahvala gostoma in moderatorju ter vsem, ki so se udeležili dogodka, pa tudi gospem, ki so pripravile pogostitev, in to v takšni obilici, da je kljub odličnemu okusu ostalo še veliko za nedeljsko kavo. Ekipa je bila tako ali tako popolnoma usklajena – vse je teklo kot dobro podmazan stroj.

V imenu Riž: Jan, Jože in sodelavci z Rakovnika

NEDELJSKO POGOVORNO OMIZJE Z GOSTI: S. EMANUELA ŽERDIN, PETER PUČNIK SDB, IZR. PROF. DR. URH GROŠELJ, DR. MED.

Rakovniška nedeljska kava ob pogovornem omizju na temo spoštovanje trpljenja in življenja

Kako dogodek na Rakovniku ne bi uspel, ko stopimo župljani skupaj! Tudi kadar se včasih narobe razumemo in na 45-minutni dogodek povabimo tri goste, od katerih bi vsak lahko govoril eno uro, se vse na koncu izide. Ni čudno, da smo končali šele okoli 13.30 in nato skupaj pojedli še kosilo. Ker je bila ekipa sestavljena iz starostno zelo raznolikih župljanov, je bilo idej več kot dovolj, hkrati pa je bilo na voljo tudi dovolj rok – malih in velikih, gladkih in malce bolj nagubanih.

Tokratna nedeljska kavica je potekala nekoliko drugače, kot smo vajeni. Po maši smo se zbrali v rotundi Salezijanskega mladinskega centra na okrogli mizi z naslovom *Spoštovanje trpljenja in življenja*. Prostor je bil skrbno pripravljen: devet omizij za poslušalce ter pet foteljev za tri goste – dr. Urha Grošlja, sestro Emanuelo Žerdin in duhovnika Petra Pučnika – ter za moderatorki Julijo Gornik in Karmen Peršin.

Dogodek je z uvodnim pozdravom in blagoslovom odprl kaplan Janez Suhoveršnik, za prijetno toplino pa je poskrbel mladi glasbeni gost Tevž Lunar, ki je na trobento zaigral *Pojte zvonovi* (Händel) ter *Hitite kristjani/Adeste fideles* (J. F. Wade).

Kot prvi nas je nagovoril dr. Urh Grošelj, izredni profesor na Medicinski fakulteti Univerze v Ljubljani, pediater in član Komisije za medicinsko etiko. S svojim pogledom na spoštovanje življenja je začrtnal temeljni okvir pogovora. Spregovoril je o izzivih medicinske etike in podal svoje mnenje o novem predlaganem zakonu. Opozoril je na konflikt z osnovnimi etičnimi načeli Hipokratove prisege ter izpostavil nevarnost, da bi tak zakon lahko postal izhod za ljudi, ki so le začasno izgubili voljo ali smisel življenja.

Dotaknil se je tudi pereče problematike samomorilnosti v Sloveniji, ki je med najvišjimi v Evropi. Opozoril je na možnost napačnih diagnoz in na nepovratnost, ki jo prinaša evtanazija – saj lahko človeka prikrajša za priložnost okrevanja ali za nove informacije o njegovem stanju.

Nato nas je s svojimi dragocenimi izkušnjami nagovorila sestra Emanuela Žerdin, medicinska sestra in članica skupnosti sester frančiškank Brezmadežnega spočetja. Sestra Emanuela je žena nežne odločnosti in tihe zvestobe človeku. Kot medicinska sestra in posvečena redovnica že desetletja stoji ob posteljah bolnikov, spremlja starostnike

in dnevno srečuje najtežje oblike človeškega trpljenja. Priča je zgodbam, s katerimi se večina ljudi sreča le od daleč – zgodbam o tihih junakih bolečine, o pogumu in o dostojanstvu, ki ga je treba varovati in negovati do zadnjega trenutka.

Z izjemno srčnostjo je z nami delila pomen trenutkov ob umirajočih – koliko ljubezni, ponižnosti in miru se v človeku prebudi na koncu poti. Koliko sprav med sorodniki se zgodi prav v zadnjih urah. S svojim mirom in ljubeznijo, ki ju nosi v srcu, nam je osvetlila umiranje kot sveti čas – čas, ki ga je treba spoštovati, nežno držati in ne prehiteti.

Kot zadnji v prvem krogu je spregovoril še Peter Pučnik, duhovnik, terapevt in salezijanec iz rakovniške župnije. Peter s svojo notranjo držo gradi mostove med mladimi, družinami in širšo skupnostjo. Njegova pot je pot spremljanja – v vsakdanjih stiskah, dvomih, hrepenenjih, iskanju smisla in v veri, ki se prepleta z realnostjo človekovega življenja.

Poudaril je, da spoštovanje življenja ne pomeni le razumevanja telesnega trpljenja, temveč tudi skrb za notranjo bolečino človeka – še posebej mladostnika. Njegova prisotnost je opomnik, da dialog, bližina in čas, ki ga namenimo drug drugemu, zdravijo globlje, kot si pogosto predstavljamo. Delil je ganljivo zgodbo o mladem dekletu, ki se je soočalo z neozdravljivo boleznijo. Ko je izvedel za njeno diagnozo, ji je preprosto ponudil to, kar je lahko – molitev, prisotnost, pogovor, če ga bo kdaj potrebovala. Iz njegove pripovedi smo začutili, kako se človek skozi bolezen spreminja in kako močna sta sočutje in tiha spremljajoča bližina. Iz lastnih zdravstvenih izzivov je dodal še, kako pomembna je opora, ki ne tolaži s praznimi besedami, temveč je preprosto tam – včasih tudi v tišini.

Ljudje, ki so prišli poslušat goste, še posebej tisti, ki niso vajeni naše župnije, so bili sprva nekoliko prestrašeni – kaj se bo dogajalo, ali bom moral pred vsemi kaj povedati? A že pet minut po začetku omizij so vsi dvomi izginili. Že uvod moderatork Karmen in Julije je nakazoval umirjen in oseben pogled na spremljanje trpečih. Po pričevanjih gostov pa je bilo slišati: »Kako lepo, kako ste se potrudili. Prišla sem z dvomi, ker je okoli mene toliko ljudi, ki niso obveščeni. Zdaj pa sem razumela, za kaj gre – in bom lahko povedala naprej.«

Prav videlo se je, da ljudem veliko pomeni, da lahko povedo, kar mislijo. Še posebej je bila v ospredju slovenska solidarnost, ki se včasih skriva, a v izrednih okoliščinah – ob poplavih, požarih, ob osamosvojitvi – znova zasija. In očitno je ena takih izrednih okoliščin tudi krivičen zakon, ki skuša relativizirati skrivnost, ki ji rečemo konec življenja. Pa je res konec – ali le prehod v večno življenje? Morda to temo odpremo na katerem od prihodnjih srečanj ob kavi.

V imenu Riž: Vito, Karmen in Jože ter ekipa z Rakovnika

ŠAP IN AS

Šola za animatorje in animatorska skupina sta v novembru na široko odprli svoja vrata, saj je bila udeležba res lepa. Največ zaslug za to imata gotovo tematski večer za animatorje z gostom Tilnom in zabavni večer, ki ga je pripravil Mark. Po skupnem uvodu so najmlajši spoznavali temelje oratorija, ki stoji na 4 stebrih: dom, šola, dvorišče in župnija. Pri ŠAP 2 pa so se učili dobrega načrtovanja, tako da so načrtovali bližajoče se dogodke. Presenetljivo visoka udeležba animatorjev na predavanju na temo: „Neuspeh z druge perspektive“ pa je dala posebno lep pečat večeru. Preko posameznih primerov in citatov nas je Tilen popeljal po poti opazovanja naših neuspehov. Večeru so dajali ritem tudi citati, kot sta ta dva: „Sami sebi smo navadno največji sodniki, med tem ko drugim

velikokrat stvar ni bila tako grozna. Naj ti spodleti znova, naj ti spodleti bolje.“ V delu po skupinah pa so animatorji spoznavali tudi pasti, ki jih za sabo pušča neuspeh. Temeljito soočanje s to tematiko je kot kaže animatorjem pomagalo, da so drugi del srečanja, ko je bil na vrsti kviz „Šparezjanec“ le ti opravili najbolje. Snovalec večera, vele mojster inovativnih idej zabavnih večerov Mark, nas je zaposlil z ugotavljanjem cen najrazličnejših artiklov. Suhoparno ekonomijo pa je zavil v zgodbe svojih prijateljev, ki so pripravljali piknik, obnavljali stanovanje, postavljali vrtno uto ... skratka, če bi bili vsi pedagogi tako ustvarjalni, bi otroci kar noreli v šolo. Mi pa zato že komaj čakamo naslednjih dogodivščin.

VIKEND ŠPORTNIKOV

Vikend športnih ekip SMC Rakovnika je potekal v Želimljem. V organizaciji trenerjev Lisjakov Rakovnik in odbojke so mladi intenzivno trenirali, seveda pa je ostalo še nekaj časa za prijetno druženje in vesele večere. Igrišča pravih dimenzij so obema ekipama pomagala do kvalitetnejšega treninga. Pri malajših nogometaših so do potankosti natrenirali nekaj uigranih akcij izvajanja kota in avta. Pri odbojkaricah, ki so letos prvo leto v ekipi starejših odbojkaric, pa so se posvetili zabijanju in servisu. Usklajen tim trenerjev je poskrbel še za vse druge elemente vikenda od kuhanja, pospravljanja, molitve in družabnih večerov. Glavno zaslugo za uspešen vikend nosita Vid in Žiga, ki sta tudi letos, že tretje leto za-

pored, glavna organizatorja vikenda, za kar smo jima vsi iz srca hvaležni. Ekipa Lisjaki Rakovnik so se poleg dobrega treninga razveselili še novega dresa, oziroma kar celega športnega kompleta. Z uniformiranostjo raste tudi skupna pripadnost ekipi in motivacija. Pri večerni molitvi, kjer je vsak povedal, za kaj je hvaležen, smo tako večkrat slišali besede, kot so: za ta vikend, trenerje, prijatelje, Rakovnik, družino ... Nemalokrat pa so mladi izrazili željo, da bi si želeli več takih vikendov in če bi bil trening namesto 2x kar 3x na teden, kar bi bilo še bolje. Navdušenja za športno udejstvovanje je, kot vidimo, veliko, skupaj s tem pa čutimo še toliko večjo hvaležnost trenerjem, ki vsem tem mladim športnikom namenjajo svoj čas, zanje in jim posredujejo življenjske vrednote. Na njihovo delo in na vse te mlade pa z veseljem kličemo Božjega blagoslova in Marijinega varstva.

VIKEND MLPZ

Mladinski pevski zbor je združil koristno s prijetnim. Na vikend intenzivnih pevskih vaj so se tokrat odpravili na svež zrak na Primorsko. Pod vodstvom zborovodkinj Tine in Maje so s svojim sodelovanjem popestrili tudi nedeljsko sv. mašo, kjer so praznovali župnijskega zavetnika sv. Martina. Pravijo, da so naredili lep vtis. Po sv. maši so bili mogoče tudi zato deležni odlične pogostitve.

MLADINSKI SLAVILNI VEČER

Slavilni večer je v petek zbral kar nekaj mladih, ki jim je blizu molitev ob prepevanju slavlilnih pesmi, branju Božje besede in izpovedovanju spontanih prošenj. Med prošnjami se je kar nekajkrat ponovila prošnja za razsvetljenje in Božjo pomoč Slovenskemu narodu ob bližajočemu se referendumu. Molitve se je udeležil in aktivno sodeloval celo član Evangeličanske cerkve, česar smo zelo veseli. Že nekaj let zapored se vrstijo na Rakovniku slavlilni večeri in vsak je nekaj posebnega. Pri tokratnem je izstopala mladost teh, ki so se molitve udeležili. Hvala Anji in Maši za pripravo molitve in bendu, ki se je priložnostno za to sestavil. Prav posebna hvaležnost pa nas navdaja tudi sedaj po referendumu, kjer se je večina odločila za kulturo življenja in ne smrti, kar čutimo, da je tudi sad molitve in posta vseh, ki verjamemo v svetost življenja, ki smo ga prejeli od Boga.

IZLET MINISTRANTOV

Na tretjo novembrsko soboto smo se rakovniški ministranti skupaj z našimi družinami odpravili na izlet. Letos nas je pot vodila na Gorenjsko. Naša prva postaja je bila Kropa, tam smo si ogledali kovaški muzej in vigenjc Vice - zadnjo ohranjeno kovačnico žebļev v Sloveniji. Spoznali smo težko življenje kovačev - mo-

ških, žensk in otrok, ki so vsak dan preživeli ob nakovalu. Vsak posameznik je skoval kar 2000 manjših žebeljev dnevno. V vigenjcu so nam pokazali postopek kovanja, tako, da so se najpogumnejši ministranti tudi sami preizkusili v izdelavi žebeljev. Naslednja postojanka na naši poti je bila v Radovljici. Ustavili smo se pri Lectariji, kjer so nas pričakali z domačimi dobrotami, nato pa so nam pokazali in pred-

stavili tradicionalno izdelavo lectovih src. Nadaljevali smo z delavnico, pri kateri je vsak izdelal svoje lectovo srce, ki ga sedaj lahko podari svojim najdražjim. Po delavnici so starši spili kavo, ministranti pa smo se odšli kepat. Pot smo nadaljevali do Ljubnega na Gorenjskem, kjer nam je tamkajšnji župnik povedal zgodbo o Mariji udarjeni, nato pa nam razkazal kar celotno cerkev. Ministrante, ki so tudi pritrkovalci, je spustil še na zvonik. Po sveti maši smo odšli na obljubljen kosilo, nato pa smo se odpravili nazaj proti Rakovniku.

Zahvaljujemo se župniku, ki je šel z nami, in se veselimo prihodnje jeseni, ko se spet skupaj odpravimo na pot.

ADVENTNI ORATORIJ

Adventni oratorij nas je zbral k izdelovanju adventnih venčkov. Letošnja pestra ponudba materialov in načina izdelave venčkov je privabila še nekaj več ljudi kot običajno. Novost letošnje delavnice sta

bila kar dva nekoliko drugače izdelana adventna venca: adventni venec, oblečen v kose blaga, in adventni venec na debelem lesenem kolutu, ki smo ga prekrili z mahom, okrasili in nanj dodali 4 adventne svečke. Tako preprosto se sliši in tudi dejansko je bilo izdelovanje teh novih adventnih venčkov enostavno, tako da so otroci in starši enostavno uživali v ustvarjalnosti. Idejo za te vrste adventnih venčkov pa sta prinesli voditeljica delavnice Sara (za venček iz blaga) in sestra Dani (za venček na lesenem kolutu). Vse lepo narejene venčke smo ob koncu delavnice tudi blagoslovili. Blagoslov pa je ob svetem letu pospremila še znana zgodba o 4 svečah, ker sveča upanja poskrbi, da gorijo tudi mir, vera in ljubezen. Skupno ustvarjanje in priprava na advent nam je tako pomagala, da smo z veseljem stopili v čas pričakovanja Kralja, ki prihaja.

20 LETNICA DRUŠTVA SMC RAKOVNIK

Praznovanje 20 letnice Društva SMC Rakovnik smo najprej obeležili z zaslužnimi bivšimi voditelji SMC-ja in zaposlenimi v salezijanskem mladinskem centru Rakovnik ter mladimi. Praznovanje smo začeli s pro-

slavo. Uvodnemu pozdravu s strani povezovalca programa Jerneja in sedanjega vodje SMC-ja je sledil nagovor salezijanskega inšpektorja Petra Končana, ki je poudaril, da si na začetku salezijanci niso čisto predstavljali, da se bodo tekom let dejavnosti in programi tako razvili in da danes lahko vsak najde nekaj zase na različnih področjih od športa in rekreacije, preko različnih krožkov in skupin do programov z duhovno vsebino. Lahko bi rekli, da se je zgodil podoben razvoj kot v prvem don Boskovem oratoriju. Po ogledu kratkega videa s slikami 20-letnega delovanja so prišli do besede vsi trije do sedanjí vodje mladinskega centra: salezijanci Metod, Jure in Janez. Temelje vsemu delu je postavil Metod, ki je mladinski center vodil od leta 1993 še v starem župnišču, sedanjí glasbeni šoli. Leta 2005 je mladinski center dobil nove prenovljene prostore na današnji lokaciji. O samem začetku Društva je poudaril, da je glavni zaslužni za to prvi predsednik Društva in zaposleni v SMC-ju Domen Strmšnik, ki se je za to osebno zavzel in skupaj še z drugimi mladimi v tistem času vizi- onarsko predlagal, da bi bilo dobro programe in dejavnosti ponuditi širši skupnosti, s čimer so se v praksi že nekaj časa srečevali. Z ustanovitvijo

Društva SMC Rakovnik pa je to delovanje dobilo še pravno formalno podlago, s katero so lahko kandidirali tudi za kakšna sredstva pri lokalni skupnosti. Preprosto in ponižno je Metod ob tem priznal, da vse do leta 2011 niso bili uspešni v tej pobudi. Potem ko je počasi zaključeval svoje poslanstvo na Rakovniku, pa so se stvari začele odpirati. Naslednji častni gost je bil drugi voditelj SMC-ja Jure, ki je mladinski center vodil skoraj 10 let in je dal še dodaten razcvet dejavnostim in programom, kar je v veliki meri tudi sad dobrega sodelovanja z Mestno občino Ljubljana, ki je v mreži mladinskih centrov tudi naš mladinski center prepoznala kot kraj, ki mladim nudi zatočišče in pomoč. Sedanji voditelj Janez je k temu dodal, da so za prepoznavnost in kvaliteto programov v veliki meri zaslužni zaposleni v SMC-ju, ki so se v tem poslanstvu profesionalizirali. Vsak od voditeljev SMC-ja je svoj govor začinil s kakšno anekdoto, ki nas je vse skupaj nasmejala. K besedi smo za tem povabili častno gostjo našega praznovanja, direktorico urada za mladino pri Mestni občini Ljubljana Katarino Gorenc. V nagovoru je poudarila, da je vsak prostor, ki ga imajo mladi in kjer se lahko srečujejo, dragocen. Opaža, da mladi danes radi prihajajo v mladinske centre ne samo za druženje in srečevanje, ampak velikokrat tudi iščejo prostor, kjer se lahko s kom pogovorijo ali enostavno naredijo nekaj za šolo, študij ali delo. Ob tem je poudarila tudi to, da si želi še naprej dobrega sodelovanja z nami, da bi lahko skupaj odgovarjali na potrebe mladih danes. Nagovorom je sledil kviz po skupinah, kjer so mladi z vsemi povabljenimi gosti najprej odgovarjali na 20 Kahoot vprašanj, temu pa je sledil še kviz prepoznavanja zastrtih oseb, ki so zaznamovali SMC Rakovnik, najvidnejšo vlog so imeli v tem bivši zaposleni in predsedniki Društva. Glede na tekmovalno vzdušje med igro z veseljem ugotavljamo, da se po srcu prav vsi počutijo še zelo mladostno. Sledilo je druženje ob legendarnih priboljških, ki so jih pripravile iste mamice, ki so to počele vrsto let za oratorijsko malico. Hvala Veroniki, Anici in Olgi za to delo. Poleg različnih obloženih kruhkov in tuninega namaza smo se povесelili še ob pijači Vipi in kislicah. Praznovanje je bila res lepa priložnost za klepet z bivšimi sodelavci in zaposlenimi, ker nas z vsemi njimi povezujejo lepi in nepozabni spomini in zaradi tega je bilo tudi to praznovanje tako lepo in nepozabno, saj je v nas prebudilo nekaj shra-

njenega veselja, ki se ob srečanju med nami enostavno prebudi in zaživi. Pred nami je še eno praznovanje z vsemi bivšimi animatorji in sodelavci SMC-ja, ki bo v nedeljo 14. decembra, ko se bomo tudi Bogu in Mariji zahvalili za občuteno varstvo in pomoč pri delu v blagor mladine.

PREDSTAVITEV BIRMANCEV

Predstavitev bodočih birmancev je ena od prvih postaj v pripravi na prejem zakramenta sv. birme. Poleg sodelovanja pri sv. maši so pred oltarjem zmolili posebno molitev z obljubo, da se želijo zavzeto pripravljati na prejem zakramenta sv. birme. Tokratno sodelovanje so birmanci obogatili še s tem, da so se v cerkvi usedli skupaj v prve klopi in s tem pokazali enotnost. Za lepo sodelovanje gre zahvala tudi birmanskim voditeljem, ki so poskrbeli še za toliko drugih majhnih podrobnosti. Verniki so bili povabljeni k duhovnemu botrstvu, s tem ko so lahko izžrebali ime enega od birmancev z zavezo, da zanj molijo vse do sv. birme. Gospod inšpektor Peter Končan, ki je vodil sv. mašo ob zaključku redne vizitacije na Rakovniku, nas je vse skupaj povabil k trem rečem: najprej nam je zaželel srečno novo cerkveno leto, ki se začne s prvo adventno nedeljo in s premišljevanjem prvega Jezusovega prihoda, ki je zaznamoval vso nadaljnjo zgodovino in nedvomno tudi našo. Kot drugo je izpostavil,

da je prav, da se vedno znova vprašam, kako sem in kaj se z mano dogaja. Velikokrat se nam je lažje ukvarjat z drugimi, kar je lahko tudi beg od nas samih. In kot tretje nas je spodbudil, da si v adventnem času zavestno vzamemo mogoče 5 min več časa za molitev in Boga, ker je On tisti, ki nas spreminja v najboljšem pomenu te besede.

SKVO VIKEND

Skavtski voditelji smo na vikendu unofficial raziskovali natronsko primorske znamenitosti. Prvi namen tega vikenda je vsekakor, da se skavtski voditelji še bolj povežemo in spoznamo. Novinci v naših vrstah pa so se morali za to izbrano družbo seveda še prav posebej potruditi. Obred sprejema smo opravili v eni od kraških jam v bližini Postojne. Iz naravne votline so novinci najprej zaslišali skrivnosten glas skovoejskih veteranov, ki so zaklicali: Kličeta zemlja in nebo, kaj lahko prineseš v SKVO. Z odgovorom seveda niso imeli težav. Nekaj več preglavic pa nam je zagodel močan veter in sneg, ki je popestril naše kolesarjenje. Prav ste prebrali. Na pot v okolico Postojne smo se odpravili kar z najetimi kolesi. Ker pa se skavt

vedno znajde - v vsakem vremenu in terenu - smo na poti odkrili še nepozabno prečkanje reke preko visečega mostu in poganjanje proti burji, ki je pihala s hitrostjo okoli 70km/uro, skratka nadvse pestro. Ker pa nam je vse to dalo še dodatno energijo za popoldne, smo se zaposlili z izdelovanjem lesenih skrinjic in naravno okrašenih in povoskanih prtov z odtisi rastlin. Ker je biti težko cel dan zbran, smo si zvečer privoščili še kepanje. Če velja, da človeka najbolje spoznaš pri mizi in igri, je bilo teh trenutkov kar nekaj in prav ti trenutki so tudi tokrat ostali v najlepšem spominu.

Hvaležni voditelji SKVO.

NA POP TV V ODDAJI NA ŽARU Z MAGNIFICOM MED GOSTI TUDI KLEMEN BALAŽIČ

Ja, zanimiva naveza. Jaz mislim, da kadar si človek upa stopiti v kakšne neznane vode, se rodi kakšno presenečenje, nekaj lepega. Mislim, da se je ta naveza rodila prav tako. Stopila sva oba v nepoznane vode in sva se srečala. Mislim, da je ta naveza duhovnik-glasbenik, Magnifico-Klemen, zelo lepa,“ nam je odgovoril duhovnik Klemen Balazič, ki bo je nedeljo v oddaji Na žaru z Ladom Bizovičarjem, „popekel“ glasbenika Magnifica.

BRALNI KLUB RAKOVNIK – 11. SREČANJE

Na novembrskem večeru bralnega kluba smo se srečevali s svetniki. Vsak je predstavil knjižni življenjepis svojega najljubšega svetnika ali svetnice.

Kdo so pravzaprav svetniki? To so vrhunski božji športniki, asketi, imajo vrline in svetost. Svetniki so udejanjeno Božje kraljestvo.

Po uvodni molitvi smo se lotili predstavljanja svetnic in svetnikov in poskušali utemeljiti, zakaj so nas nagovorili prav ti možje in žene. V enem večeru so bili z nami: sv. Mirjam Križanega Jezusa, sv. Frančišek Saleški, sv. Peter Jurij Frassati, sv. Leopold Mandić, sv. Janez Pavel II., sv. Favstina Kowalska, sv. Pavel, sv. Sava, sv. Vid, sv. Ludvik in Zeliža Martin, sv. Monika, sv. Avguštin in drugi cerkveni očetje in učitelji, sv. Janez Vianney ...

Že v prvih stoletjih so kristjani iskali pot do Boga tudi preko askeze. In ljudje, ki so ji sledili, so lahko na tej poti našli jedrnate in prepričljive odgovore. Presenetljivo, da mnogi niso bili izobraženi, nekateri celo brati in pisati niso znali.

Svetnik sočustvuje z grešnikom, odkriva bolečine v grešniku, spusti se v pekel grešnika in poskuša pekel grešnika osvetliti. Svetnik ne obsoja grešnika, ampak ga poboža in tolaži. Tako kot na primer Janez

Vianney, ki je bil zelo oster v prvih letih delovanja, potem pa postal blag. Svetniki nam res kažejo pot, svetijo. Zato ni čudno, da smo bili ta večer vsi malo »osvetljeni« in se tako lažje prepoznali v svojem uboštvu ali hvaležnosti za prejete Darove.

10. decembra ob 19.30 se, kot vsako drugo sredo v mesecu, zopet poslušamo ob predstavitvi knjige **Andreja Capudra Povest o knjigah.**

14. januarja, že v letu 2026, pa beremo knjigo **Pokopljite me za šprajc Pavla Sanajeva.**

Vsi lepo vabljeni!

Vito

BOŽIČ PRIHAJA ... TUDI SKOZI BRANJE

Kako hitro se obrne leto, sploh nam, starejšim! Zdi se mi, da je vsako leto krajše in čas nam kar zdrsne med prsti. Zato so toliko bolj dragoceni zunanji »označevalci« praznikov, obredi, navade, tradicija, sidra, ki nam omogočajo, da čas upočasnimo, se ustavimo in doživimo praznike z vsem srcem in zavestjo. Adventni venček, devetdnevnic, jaslice, božične pesmi ... vsako leto enako, pa vendar prav zato toliko bolj sveto, saj je obogateno s spomini, s čustvi in vzvišenostjo vseh božičev našega življenja.

Še lepše pa je, če naše doživetje praznikov obogatimo še z doživetji drugih: z razmišljujočimi in čutečimi pesniki, pisatelji in iskalci Božjega skozi knjige. Hvala Bogu, na Rakovniku smo »privilegirani« tudi na tem področju, saj imamo prav blizu cerkve knjižnico z zelo bogatim izborom knjig s krščansko tematiko. Nobena splošna knjižnica nima npr. kar petdesetih naslovov različnih božičnih devetdnevnic! Zato vas res vabim, da nas obiščete in skupaj najdemo branje, ki vam bo obogatlilo praznične dni.

Mene bo skozi advent spremljala knjiga razmišljanj papeža Frančiška *Moje jaslice*: papeževa razlaga božičnih likov. Ob oprijemljivih, stvarnih delih božične skrivnosti, kot so hlev, zvezda, jasli, luč ... premišljuje o njihovem simbolnem pomenu in kako lahko spregovorijo nam v enaindvajsetem stoletju.

Prijetno branje in hkrati adventna priprava na božič je tudi knjiga Katy Morgan Obljuba in luč: zgodba o Jezusovem rojstvu. Skozi pogled treh likov zgodbe, Marije, Jožefa in Zaharija, očeta Janeza Krstnika. Vsak od njih pripoveduje božično zgodbo na svoj način, skozi osebni odnos do sveta. Dragocenost knjige je v tem, da se razlike odražajo tudi v tematici in slogu pripovedi. Marija je pametno in stvarno dekle, ki pozna zgodovino Stare zaveze in tako kot pismouki suvereno utemeljuje svoje odločitve. Čeprav obenem opravlja običajna opravila v družini. Jožef je ves v delu, v običajnem življenju, njegovo izražanje je preprosto, stavki kratki. Vendar je kljub praktičnemu odnosu do življenja sposoben tudi globoke vere, ki presega njegovo vsakdanje veselje do dela in trud za preživetje. Zaharija, poznavalec pisem, pa pripoveduje spet drugače, kot izobraženec, pripoved prepleta z opisi narave, ki odsevajo njegovo razpoloženje, razmišljanja in navezavo vsega, kar se dogaja, na pisma.

Prav pred kratkim sta bila za svetnika proglašena Peter Jurij Frassati in s. Marija Troncatti, hči Marije pomočnice. Prvi 7. septembra letos, slednja pa 19. oktobra. Oba sta posvetila svoje življenje revnim in pomoči potrebnim. V življenjepisu **France Cortesi Peter Jurij Frassati: »Ne moreš gledati križem rok«** nam avtorica predstavi mladeniča, ki je svojo mladost posvetil pomoči revnim. Umrli je star komaj 24 let. S. Marija Troncatti pa je dolga leta delovala v Ekvadorju med Indijanci. O njenem življenju pripoveduje knjižica **Marie Vande Penna: Izpolnjena obljuba: Marija Troncatti, hči Marije Pomočnice**. Skozi delo za človeka vrednejše življenje ljudstva Shuar, ki se je soočalo z zdravstvenimi problemi, pobijanjem otrok, izkoriščanjem žena ipd., je oznanjala Božje kraljestvo.

Lucija

Ker bo decembrski bralni klub že kmalu mimo,
vas vabimo na januarsko srečanje
v sredo, 14. 1. 2026 ob 19.30.

Pogovarjali se bomo o knjigi **Pokopljite me za šprajc** Pavla Sanajeva.

KOLEDAR:

DECEMBER

- NED, 14. 12.:** **3. adventna nedelja;** ob 14.00 srečanje Vera in luč v kapeli Majcnove hiše; odbojkarice imajo **ŠportKat** ligo v Mariboru; ob 16.00 je božični koncert Glasbene šole Rakovnik.
- PON, 15.12.:** ob 19.00 so vaje za kolednike; ob 19.30 je sestanek skupine RIŽ v pripravi na praznovanje 70 let župnije.
- TOR, 16. 12.:** **ob 18.00 začetek božične 9-dnevnice;** s petjem vsak dan sodelujejo skupine, bere se zgodba; ves čas 9-dnevnic imajo po sv. maši letošnji birmanci srečanje v kapeli Majcnove hiše; skavti SKVO-ja imajo sestanek ob 19.00.
- SRE, 17.12.:** ob 19.00 v cerkvi nastop zbora Brinke.
- ČET, 18. 12.:** božični koncert Abend – po božični devetdnevnici; začetek spovedovanja: 9.00-12.00, 15.00-18-30; moški večer z gostom Miha Ruparčičem.
- PET, 19. 12.:** ob 19.30 je adventni duhovni večer s priložnostjo za sv. spoved za mlade z gostjo s. Dani; srečanje skavtov s klana ob 18.00.
- SOB, 20.12.:** pri večerni sv. maši ob 18.00 je sprejem betlehemske lučke stega LJ.-2.
- NED.: 21. 12.:** **4. adventna nedelja;** pri maši ob 10.30 sprejem novih ministrantov; skavti prinesejo Luč miru.
- SRE, 24. 12.:** **sveti večer;** ob 18.00 **otročka božičnica** (na začetku je uvodna dramska igra); **polnočnica** ob 24.00 (ob 23.30 uvod v polnočnico z božičnimi pesmimi).
- ČET, 25. 12.:** BOŽIČ – Gospodovo rojstvo.
- PET, 26. 12.:** **sv. Štefan,** prvi mučenec; **obisk kolednikov** po družinah od 10.00 do 17.00.
- NED, 28. 12.:** **sveta družina;** zaključek »svetega leta« v naši nadškofiji.
- SRE, 31. 12.:** zaključek civilnega leta; pri večerni maši zahvalna pesem.

JANUAR

PET, 1. 1.: Marija, sveta Božja Mati – novo leto – dan miru.

PET, 2. 1.: **prvi petek - obisk bolnikov na domu; posvetitev Jezusovemu Srcu.**

SOB, 4. 1.: prva sobota – posvetitev Marijinemu Srcu.

NED, 2. 1.: 2. nedelja po božiču.

TOR, 6. 1.: **Gospodovo razglasenje – sveti trije kralji; ob 19.30 v dvorani glasbene šole Srečanje z Bogom na temo: Dotik, ki ozdravlja.**

PET, 9. 1.: animatorji in pripravniki imajo USA vikend v Veržeu.

SOB, 10. 1.: ob 19.30 v glasbeni šoli duhovni večer za ženske.

NED, 11. 1.: **nedelja Jezusovega krsta; ob 14.00 je srečanje skupine Vera in luč.**

Božična
9-dnevnica

16.-24. DECEMBER
ob 18.00

V cerkvi na Rakovniku

ŽUPNIJA
LJUBLJANA
RAKOVNIK

ZBIRANJE SREDSTEV ZA OBNOVO SVETIŠČA MARIJE POMOČNICE NA RAKOVNIKU SE NADALJUJE ...

Darujete lahko na POS terminalu s kartico ali pri sveti maši vsako prvo nedeljo v mesecu.

Vaše darove za namen obnove cerkve lahko nakažete neposredno na župnijski TRR: SI56 0205 8025 3206 123 sklic 00 100; Župnija Rakovnik, Rakovniška 6, 1000 Ljubljana ali pri tem uporabite položnice, ki jih dobite v SMC ali v župnišču ali plačate s QR kodo.

V CERKVI POZDRAVLJAMO NOVE ČLANE:

Vitan Nikolič
Jakob Potočnik
Zala Potočnik
Aljaž Lovšin

Lea Pišljar
Nik Čuk
Mihael Budja

V VEČNOST SO SE PRESELILI:

Stanislav Maček, 1936
Josip Marinič, 1941
Verona Geč, r. Sobočan, 1935

Dejan Korošec, 1977
Martin Duh, 1939

KDAJ?
19. 12. 2025 ob
19.30 uri

**Lepo vabljeni
vsi na**

**Adventni
duhovni večer**

KJE?
V cerkvi Marije Pomočnice na
Rakovniku

Adoracija in
spoved

Pester
program

Sledi druženje v SMC-ju

Programi Salezijskega mladinskega centra Rakovnik podprajo

OPATSKA DVA
Slovenski katoliški svet
Društvo mladih katoličanov
Društvo mladih katoličanov
OPATSKA DVA
Slovenski katoliški svet
Društvo mladih katoličanov

MOV4T

OPATSKA DVA
Slovenski katoliški svet
Društvo mladih katoličanov

KOLEDOVANJE

**V PETEK
26.12.2025**

OD 10.00-17.00

**VAJE ZA KOLEDNIKE:
9. 12. IN 15. 12. OB 19.00**

**OTROCI IN ANIMATORJI
VABLJENI K SODELOVANJU**

Info na: rakovnik.si/koledniki

SALEZIJSKI MLADINSKI
CENTR RAKOVNIK

ŽUPNIJA
LAŠKA
BLAZNJANA

Je življenje kaj več kot to?

Raziskuj življenje, vero in smisel v okviru Alfa srečanj.

Ljubljana Rakovnik | 2026 | Začnemo 8. januarja
rakovnik.si

Raziskujemo krščansko *vero*. Skupaj.

Spoznaj nove ljudi in se z njimi podaj v odkrivanje vprašanj vere. Alfa je za vsakogar, ki ga stvari zanimajo in želi raziskovati naprej. Brez obsojanja. Brez pritiska. V prostoru, kjer so dobrodošli iskreni pogovori.

Vsako srečanje odpre eno veliko vprašanje o življenju, veri ali smislu – zasnovano tako, da spodbuja pogovor.

Ljubljana Rakovnik
Četrčki ob 19:30
(8. 1. 2026 - 16. 4. 2026)
Točni datumi so na voljo na spletni strani rakovnik.si

DUHOVNI VEČER ZA ŽENSKE

Edinstvena

v prinašanju veselega oznanila

SOBOTA, 10. JANUAR 2026 | 19:00
Glasbena šola Rakovnik

Pred dogodkom možnost udeležbe svete maše v cerkvi
Marije Pomočnice na Rakovniku ob 18:30.

GOSTJA
URŠKA VALJAVEC

Žena, mama štirih otrok in
ženska globoke vere. Iskreno
pričuje o družini, zaupanju in
življenjskih preizkušnjah.

Lepo vabljene!

PRIČEVANJE

ADORACIJA

DRUŽENJE

Prijava
(poskeniraj QR kodo):

Nič vas ne stane, da ste dobrodelni.

**DONIRAJTE 1%
DOHODNINE
SMC RAKOVNIK**

Hvala, ker nam zaupate.

Več informacij na: rakovnik.si/namenitev-dohodnine

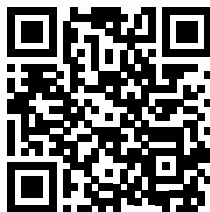
Nič vas ne stane če ste dobrodelni

**DONIRAJ 1%
DOHODNINE
ŽUPNIJI RAKOVNIK**

Hvala ker nam zaupate

Več informacij na: rakovnik.si/namenitev-dohodnine

župnija na spletu
(tudi to glasilo v barvah)

DON BOSKO

ŽUPNIJSKI URAD LJUBLJANA RAKOVNIK
RAKOVNIŠKA ULICA 6, 1000 LJUBLJANA

TEL: 059 339 110, N.C. 059 339 100

WWW.RAKOVNIK.SI

ZUPNIJA.RAKOVNIK@SALVE.SI

SMC.RAKOVNIK@SALVE.SI

**ŽUPNIJSKA
KARITAS RAKOVNIK**

dežurstvo: četrtek,

18. december

od 17.00 do 19.00

TRR: 02058-0253398959 NLB.

Hvala za vsak dar.

**SALEZIJANSKA
KNJIŽNICA RAKOVNIK**

**se nahaja v kletnih
prostorih Majcnove hiše**

TOR: 14.00-18.00

SRE: 9.00-12.00

ČET: 9.00-12.00

MOLITVENI NAMENI:

V decembru molimo, da bi kristjani,
ki živijo na območjih vojne
ali konfliktov, zlasti na Bližnjem
vzhodu, bili semena miru,
sprave in upanja.